

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115215058
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115215058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., registračné číslo: 572 79 667, sídlo: Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. Mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: W. L., nar. X.X.XXXX, adresa H., C. XXXX/XX, o zaplatenie 5.412,04 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 16C/279/2015-57 zo dňa 12.5.2016 - v časti lehoty plnenia vo veci samej, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia vo veci samej p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.470,32 Eur s 5,15% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.470,32 eur od 29.5.2015 do zaplatenia, trovy konania 337,- Eur za súdny poplatok a k rukám zástupcu žalobcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 324,50 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

2. Vec súd právne posúdil aplikáciou § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 3, § 37 ods. 1, § 39, § 41, § 451 ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 5, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z.

3. Súd prvej inštancie argumentoval tým, že dňa 4.12.2013 uzavreli účastníci /resp. predchodca žalobcu a žalovaná/ Úverovú zmluvu č. 4312035613, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 5.000,- Eur. Súčasne uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere. Žalovaná sa zaviazala úver splácať splátkami vo výške 132,42 Eur mesačne. Spolu mali byť splátky v počte 84. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 23,08%, RPHM 26%, priemerná RPMN vo výške 19,35 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 10.231,20 Eur. Konečná splatnosť úveru nebola dohodnutá. Výška kreditného limitu bola 500,- Eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 43,40 %, priemerná RPMN 25,09. Žalovaná z celkovo čerpaného úveru uhradila podľa predloženého rozpisu 529,68 Eur. Z predloženej úverovej zmluvy, mal súd preukázané, že neobsahovala údaj o výške zmluvného úroku, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, resp. o použití splátok na tieto príslušenstvá. Nakoľko neboli účastníkmi zmluvy platne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy je potrebné hľadiť na poskytnutý úver ako bezúročný. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru tiež nebola platne uzatvorená. Pri vyhotovení úverových zmluvných podmienok žalobca ako dodávateľ postupoval v rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednania o revolvingu, ktoré sa nachádzajú v

dolnej časti úverovej zmluvy vyhotovil tak drobným písmom, že boli skoro nečitateľné a tým vlastne využil omyl spotrebiteľa, ktorý takýmto drobným písmenám ani nevenoval dostatočnú pozornosť. Dojednania o uzavretí revolvingového úveru boli zapracované do úverovej zmluvy tak, že spotrebiteľ, ktorý chcel úver vlastne musel podpisom zmluvy o úvere podpísať aj dve revolvingové zmluvy. Okrem toho aj ďalšie dojednania ohľadne revolvingového úveru ako podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch sú zapracované len v úverových podmienkach a nie priamo v zmluve, sú napísané drobným skoro nečitateľným písmom. Takéto konanie žalobcu ako dodávateľa je nutné vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca v podstate týmto spôsobom využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu žalovanej, keď jej nanútil vlastne podpisom jednej zmluvy podpísať ďalšiu, ale bez bližšie dohodnutých podmienok, iba s odkazom na úverové podmienky. V konaní bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanej plnenie, avšak vzhľadom na absolútnu neplatnosť úverovej zmluvy s úverovým rámcom, žalobca nemá právo požadovať od žalovanej nič navyše len naozaj poskytnuté plnenie. Nakoľko neboli účastníkmi zmluvy platne dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy, je potrebné hľadiť na poskytnutý úver ako bezúročný. Bezodôvodné obohatenie mohlo potom spočívať len v prijatom plnení do výšky poskytnutého úveru, teda do výšky 5.000,- Eur, z ktorého žalovaná uhradila čiastku 529,68 Eur. Túto čiastku súd ako dôvodnú priznal, vo zvyšnej časti nad rámec rozdielu poskytnutej a uhradenej istiny súd žalobu s poukazom na uvedené zamietol, nakoľko úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Spolu s priznanou istinou súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobca bol úspešný v prevažnej miere, žalovanej trovy konania nevznikli /neuplatnila si ich/, neúspech žalobcu bol iba v nepatrnej časti. Trovy konania predstavujú súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia, napísanie žaloby á 190,89 Eur, paušál á 8,39 Eur, DPH 20%, v zmysle § 10 a nasl. vyhl. č. 655/2004 Z. z.

4. Proti tomuto rozsudku len v časti lehoty plnenia podala odvolanie žalovaná a navrhla ho v tejto časti zmeniť umožnením splácania priznanej pohľadávky v splátkach po 50,- Eur mesačne, keďže je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná na príslušnom úrade práce s príjmom 150,- Eur mesačne.

5. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne nevyjadril.

6. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia vo veci samej je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

8. Skôr než odvolací súd pristúpi k samotnému prieskumu prvoinštančného rozsudku v jeho napadnutej časti žiada sa uviesť, že ostatný žalobca (AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, registračné číslo: 560 07 043) v priebehu odvolacieho konania zanikol ku dňu 18.10.2016, keďže došlo k jeho zlúčeniu so spoločnosťou AB 2 B. V., registračné číslo: 572 79 667, sídlo: Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo. V súlade s § 64 CSP, odvolací súd s prihliadnutím na zánik spoločnosti AB 1 B.V., v dôsledku jej zlúčenia so spoločnosťou AB 2 B. V., ktorá je právnym nástupcom pôvodného žalobcu (touto právnou skutočnosťou - zlúčením,

prešli na ňu všetky práva a povinnosti), uznesením zo dňa 24.4.2018 rozhodol, že pokračuje v konaní so spoločnosťou AB 2 B. V.

9. Podľa § 160 ods. 1 OSP platného a účinného v čase rozhodovania napadnutým rozsudkom, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

10. Obdobne podľa aktuálne od 1.7.2016 účinného § 232 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (ods. 3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. (ods. 4)

11. Súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi napadnutým rozsudkom mu priznanú pohľadávku do troch dní od právoplatnosti rozsudku (vychádzajúc zo zásady, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku). Na to, aby súd určil na plnenie lehotu dlhšiu alebo určil, že k plneniu má dôjsť v splátkach, musí byť táto časť výroku podložená zisteniami všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo odôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednáwanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom strany sporu (daný prípad) je skutočne vhodné určiť na plnenie lehotu dlhšiu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť splátky.

12. Žalovaná až v podanom odvolaní poukázala na svoje nepriaznivé pomery - nedostatok príjmu pre nezamestnanosť, ktoré jej bránia zaplatiť priznanú pohľadávku žalobcu v súdom prvej inštancie určenej lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Tieto svoje pomery navyše žiadnym spôsobom nepreukázala, tieto sú založené len na tvrdeniach, dokonca na svoju situáciu neupozornila súd prvej inštancie ani v rámci možnosti vyjadrenia sa k doručenej žalobe a ani na pojednávaní dňa 12.5.2016, na ktorom len poukázala na to, že sa po telefonickom dojednaní dohodla so žalobcom na splátkach po 50,- Eur.

13. Napokon stranám sporu nič nebráni aj v rámci mimosúdneho rokovania dohodnúť sa na možnosti plnenia aj v splátkach, samozrejme vo výške prijateľnej pre obe strany na základe ich konsenzu, k čomu napokon zrejme aj došlo, vychádzajúc z vyjadrenia žalovanej na pojednávaní prvoinštančného súdu dňa 12.5.2016.

14. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu preto odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti (lehoty plnenia vo veci samej) potvrdil.

15. V odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, preto v zmysle § 255 CSP v spojení s § 396 CSP žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).